

Rychvaldský Husův sbor se letos již podvanácté stal dějištěm koncertu Svatováclavského hudebního festivalu.

Když jsem v sobotu 26. září přicházela ke kostelu a viděla tam stát jen malou skupinku hudebníků, s obavami jsem očekávala, kolik se sejde posluchačů. Zcela zaplněný kostel mě však utvrdil v mém celoživotním přesvědčení, že kultura, hudba a umění přece jen našťestí nejsou pro mnoho lidí jen prázdné pojmy, ale že jsou prostředkem k hlubšímu naplnění a obohacení jejich životů.

Na programu byly skladby tří barokních skladatelů a již při prvních tónech Festivalového komorního orchestru SHF s uměleckým vedoucím Jakubem Černohorským pod vedením současného šéfdirigenta Zlínské filharmonie a zároveň vynikajícího cembalisty Vojtěcha Spurného bylo jasné, že obecenstvo čeká mimořádný zážitek. Oba sólisté, flétnisté Philippe Bernold a Jan Ostrý, okouzlili posluchače lehkostí a noblesou, s jakou zvládali i ty nejtěžší technické pasáže, schopností neuvěřitelných dynamických nuancí, elegancí a šarmem, se kterým hudebně komunikovali mezi sebou, s doprovázejícími hudebníky i dirigentem.

Pro mě jako pro klavíristku bylo požítkem sledovat Vojtěcha Spurného nejen jako dirigenta, ale především při hře na cembalo, kdy se projevovala jeho muzikalita, zaujetí a dokonalá znalost interpretace staré hudby. Své vskutku encyklopedické znalosti zúročil i při úvodním představení dramaturgie celého koncertu.

Odměnou hudebníkům za radost z hudby, kterou přenesli na posluchače, byl dlouhotrvající potlesk a snad i tak krásný a povznášející pocit, jaký se mě zmocnil při koncertu a přetrvával ještě dlouho po něm.

Velké poděkování patří řediteli festivalu Igoru Františákovi za to, že na rychvaldské koncerty vybírá skutečné hudební lahůdky v podání špičkových interpretů.

Vlasta Matonogová